

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **S. B., nar. X**
státní příslušnost X

zastoupen: **JUDr. Petrem Novotným**, advokátem,
se sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. ledna 2022, č. j.: OAM-997/ZA-ZA10-K01-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť má za prokázané, že v Moldavsku v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo a jde o nedemokratickou zemi, což žalobce ještě na několika místech žaloby zopakoval. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný měl vést meritorní řízení a v jeho rámci posoudit žalobcem prezentované důvody podané žádosti o mezinárodní ochranu, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové, zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v přechozím pravomocně ukončeném řízení a jež v kombinaci s již dříve známými okolnostmi odůvodňovaly udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu.
3. Následně žalobce upozornil na to, že Moldavsku s ohledem na špatnou bezpečnostní situaci a závažné porušování lidských práv nelze označit za bezpečnou zemi původu.
4. Žalovaný podle názoru žalobce s ohledem na shora uvedené porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou významné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a neopatrili si ani dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, když podle žalobce žalovaný v rozporu se zákonem rozhodl o tom, že se mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje, aniž by došlo k meritornímu projednání.
5. Žalobce v žalobě opakovaně zdůrazňoval, že splňuje podmínky přinejmenším pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.
6. Závěrem podané žaloby tak žalobci navrhli zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě s podanou žalobou nesouhlasil a uvedl předně, že žádost žalobce posuzoval meritorně a zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce během správního řízení uváděl. Odkázal na obsah správního spisu a samotného napadeného rozhodnutí, na jehož správnosti a zákonnosti setrval, když zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi žalobcem uváděnými skutečnostmi, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro své rozhodnutí.
8. Žalovaný zdůraznil, že i kdyby žalobce hledala policie, jak uvádí, nepředstavuje to ještě pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu. Pokud žalobce pociťoval jakoukoli hrozbu, nic mu nebránilo v tom, aby využil ke své ochraně všech právních prostředků, které jsou v jeho zemi dostupné. Žalovaný také připomněl, že žalobce se nacházel na území České republiky nelegálně a o mezinárodní ochranu požádal až v situaci, kdy mu hrozilo uložení správního vyhoštění.
9. Dále žalovaný k námitce žalobce ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu poukázal na to, že v řízení ve věci mezinárodní ochrany je to právě žalobce, kdo má

povinnost tvrzení, kterým utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení. Žalovaný pak učinil maximum pro to, aby žalobce mohl tuto svoji povinnost splnit, když žalobci umožnil seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim a případně navrhnout další podklady. Této možnosti však žalobce nevyužil a žalovanému zaslal písemné vyjádření, ve kterém především upozorňoval na katastrofální ekonomickou situaci v Moldavsku.

10. Odlišně od žalobce má žalovaný za to, že si opatřil dostatek aktuálních informací o zemi původu žalobce na to, aby mohl vydat napadené rozhodnutí. Žalobce během řízení o udělení mezinárodní ochrany nedoložil svá tvrzení žádnými relevantními doklady. Závěry o nedostatečném dokazování pak podle žalovaného nelze opírat o námitky v rovině obecného nesouhlasu s napadeným rozhodnutím. Žalovaný je přitom přesvědčen o tom, že dokazování provedl podrobně a úplně a že se zabýval všemi okolnostmi případu tak, jak má na mysli zákon.
11. Žalovaný dále shrnul, že by při svém postupu porušil ustanovení příslušných právních předpisů. Žalobce v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany neuváděl žádné důvody, pro které lze udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný má za to, že se dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a podrobně uvedl, na základě jakých skutečností rozhodl. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobní námitky tak shledal irelevantními a účelově uvedenými.
12. Na závěr žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu zdejší soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
14. Žalobce podal dne 30. 11. 2021 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 8. 12. 2021 žalobce poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu, když mimo jiné uvedl, že je narozen X, narodil se ve městě X, v Moldavsku (Podněstří), je státním příslušníkem X a nikdy nebyl členem politické strany, ale chodil na meetingy o X, o jejichž konání se dozvídal od známých. Jednalo se celkem o dva meeting s tím, že potom v září 2021 utekl. Dále žalobce uvedl, že je svobodný a bezdětný. Poslední místo bydliště ve vlasti měl žalobce ve městě X. Do České republiky přicestoval dne 16. 10. 2021 autobusem. Dále žalobce uvedl, že předtím byl v roce 2020 v Polsku na tři měsíce jako turista, v letech 2019 a 2020 pobýval na základě víza v České republice. V 15 letech pobýval v Rusku a v posledních letech jako turista několikrát na Ukrajině. Nemá udělena žádná víza ani povolení k pobytu v jiných státech a v České republice ani v jiných státech nežádal o udělení mezinárodní ochrany. Ke svému zdravotnímu stavu se vyjádřil tak, že je zdravý, nebere žádné léky a s ničím se neléčí. Má jen X, což jej ale v životě nijak neomezuje. K důvodům podané žádosti uvedl, že je pronásledován v souvislosti se shora zmíněnými shromážděními za X. Policisté v Podněstří mu dali prostřednictvím rodičů vědět, že jestli s těmi shromážděními nepřestane, tak jej seberou a pošlou bojovat na Ukrajinu. Bojí se státu, protože si dělá, co chce. Jiné důvody nemá.
15. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaném dne 8. 12. 2021 za účasti tlumočníka ruského jazyka žalobce uvedl, že v roce 2019 byl v České republice na tři měsíce pracovat v továrně v Chebu a v roce 2020 přijel znovu na tři měsíce, kdy pracoval v továrně DHL. Na území České republiky a ostatních členských států Evropské unie má žalobce jen několik známých z rodného města. Celá jeho rodina

žije v Podněstří. Jde o matku a prarodiče s tím, že otce nemá. Uvedl také, že mu byl dne 26. 11. 2021 vydán výjezdni příkaz. Před odjezdem do České republiky si nevyřídil povolení k pobytu, protože na to neměl peníze. O mezinárodní ochranu nežádal dříve, neboť si myslel, že zde přečká, až se situace uklidní a bude se moci vrátit. K dotaz žalovaného uvedl výslovně, že si chce žádostí o azyl legalizovat pobyt na území České republiky a nechce se vrátit do země původu, neboť se bojí. O mezinárodní ochranu žádá proto, že byl v září roku 2021 zadržen policií potom, co šel na první meeting za X. Zadržen byl na jeden den a celou dobu jej zastrašovali. Pak byl propuštěn. Za několik dní šel na další meeting a byl opět zadržen. Tentokrát na pár hodin, kdy mu nic neříkali, probíhalo to v poklidu a po pár hodinách byl propuštěn. Poté si povšiml, že u jejich domu stálo nějaké divné auto, což jej vyděsilo. Následně začal k nim domů někdo volat žalobci neznámý volat a říkat, že pokud jsou proti Rusku, tak je pošlou do války a budou muset za Rusko bojovat. K předmětným meetingům žalobce přiblížil, že je organizoval jemu neznámý člověk a on se účastnil dvou z nich, o kterých mu řekli známí. Jednalo se o nepovolené meetingy za účasti 20 – 30 lidí, kteří se sešli a mluvili o tom, že by bylo dobré X. Skandovali, že se chtějí X. Když přijela policie, byli zadrženi asi na jeden den. Následně byli propuštěni s tím, že nedostali žádnou pokutu. V druhém případě se sešli asi týden od konání prvního meetingu a po asi 15 minutách v centru města X přijela policie, která je odvezla na stanici, kde je asi čtyři hodiny zastrašovala například tím, že jim něco udělají, pokud je potkají v civilu. Následně byli propuštěni. Poté si žalobce povšiml, že u jejich domu postává nějaké auto a začaly ty anonymní telefonáty s výhrůžkami, že je pošlou do války a zničí život jeho rodině, pokud se shromážděními nepřestanou. Nakonec dne 17. září utekl do Kišiněva, kam mu následně volala babička, že jim někdo volal a řekl jim, že vědí, že byl v Kišiněvě. Navíc mu známí sdělili, že někteří účastníci meetingů se ztratili. Na státní orgány v zemi původu se neobracel, protože by to nemělo smysl, neboť je zde korupce, nic nefunguje a vše je možné koupit a prodat. Na postupy policie si z téhož důvodu nestěžoval. Během cca měsíčního pobytu v Kišiněvě žádné problémy neměl. V minulosti neměl v zemi původu se státními orgány žádné problémy kromě pokuty za špatné parkování a popíjení alkoholu v parku. Vnitřní přesídlení v rámci Moldavska žalobce za řešení spíše nepovažuje, protože Moldavsko je malé a myslí, že by jej našli všude. Problémy v zemi původu kvůli své rase, národnosti, pohlaví, náboženskému či politickému přesvědčení negoval.

16. Z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 28. 7. 2021 označeného jako „Moldavsko, hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu“ (stav: červenec 2021) se mimo jiné podává, že Moldavsko splňuje s výjimkou separatistického regionu Podněstří základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a může být nadále zařazeno na seznamu bezpečných zemí původu. Z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 22. 12. 2021 označeného jako „Moldavsko, informace OAMP – Shromáždění ve městě X v samozvané Podněsterské moldavské republice 2. a 9. září 2021, Extradíční řízení mezi Moldavskem a samozvanou Podněsterskou moldavskou republikou“ se mimo jiné podává, že ve dnech 2. ani 9. září 2021 neproběhla v městě X žádná protestní shromáždění ani nedošlo obecně k jakémukoli bezpečnostnímu incidentu, a že podněsterská policie dle oficiálního moldavského stanoviska je nelegálním orgánem a současně Moldavsko považuje obyvatele Podněstří za vlastní občany. Mezi Moldavskem a Podněstřím rovněž neexistuje žádná extradíční dohoda. Z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 9. 3. 2021 označeného jako „Moldavsko, informace MZV ČR – Vztah

Moldavské republiky vůči obyvatelům Podněstří, Postupy při přestěhování se obyvatel Podněstří na území Moldavska, Působení podněsterské policie, Návrat obyvatel Podněstří žádajících v zahraničí o mezinárodní ochranu“ se mimo jiné podává, že Moldavská republika vnímá obyvatele Podněstří na základě jejich občanství, tj. ty s občanstvím moldavským vnímá jako své občany, kteří mohou v rámci Moldavska bez omezení přesídlit. Z uvedené materiálu se podává také, že podněsterská policie poskytuje ochranu obyvatelstvu selektivním způsobem, kdy rozlišuje mezi osobami, které jsou s ní v konfliktu a osobami mající k ní blízký vztah a že nebyl zaznamenán žádný případ postihu občana pouze pro to, že v minulosti žádal v zahraničí o mezinárodní ochranu.

17. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný předvolal žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Z úředního záznamu o nedostavení se k seznámení s podklady rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 12. 1. 2022 se ovšem podává, že žalobce se k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí nedostavil. V písemném podání ze dne 7. 1. 2022 se žalobce vyjádřil tak, že poukázal na katastrofální ekonomickou a bezpečnostní situaci v Moldavské republice, pročež by žalobci v případě jeho návratu do země původu hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem.
18. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí byl žalobce předvolán. S napadeným rozhodnutím byl pak žalobce seznámen v ruském jazyce dne 2. 2. 2022 a stejného dne žalobce převzal i originální výtisk tohoto rozhodnutí, jak se podává z protokolu o předání rozhodnutí odboru azylové a migrační politiky MV ČR ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky ze dne 2. 2. 2022, čímž napadené rozhodnutí nabylo právní moci.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice), a po projednání věci k němuž nařídil jednání dospěl k následujícím závěrům, přičemž vycházel z následující právní úpravy.
20. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu: *„Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo*
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“*
21. Podle ustanovení § 13 zákona o azylu: *„(1) Rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem*

sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.

(2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

a) manžel nebo partner azylanta,

b) svobodné dítě azylanta mladší 18 let,

c) rodič azylanta mladšího 18 let,

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 1 písm. h), nebo

e) svobodný sourozenec azylanta mladší 18 let.

(3) Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny manželů azylanta je trvání manželství před udělením azylu azylantovi. Předpokladem udělení azylu za účelem sloučení rodiny partnerovi azylanta je trvání partnerství před udělením azylu azylantovi.

(4) V případě polygamního manželství, má-li již azylant manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit azyl za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem azylanta.“

22. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu: „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.“

23. Podle ustanovení § 14a zákona o azylu: „(1) Doplnková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

(2) Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

a) uložení nebo vykonání trestu smrti,

b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.“

24. Podle ustanovení § 14b zákona o azylu: „(1) Rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.

(2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí

a) manžel nebo partner osoby požívající doplňkové ochrany,

b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,

c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let,

d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 1 písm. h), nebo

e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.

(3) Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci.

(4) V případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.“

25. Kromě zcela obecných námitek týkajících se porušení jednotlivých zákonných ustanovení žalobce v podané žalobě namítal, že katastrofální ekonomická situace v Moldavsku a špatná bezpečnostní situace v této zemi svědčí tomu, že návratem žalobce do země původu by byl ohrožen jeho život, čímž jsou naplněny přinejmenším podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu.
26. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 2 bodu 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“) nepovažuje Česká republika Moldavsko v oblasti Podněstří, odkud žalobce pochází, za bezpečnou zemi původu, byl žalovaný povinen posoudit žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany meritorně, což ovšem učinil, a proto výtky žalobce v tom směru, že měla být jeho žádost posuzována meritorně, vskutku důvodné nejsou.
27. Žalovaný si pro posouzení politické a bezpečnostní situace v Moldavsku, zejména pak v oblasti Podněstří, opatřil podklady, jejichž výčet uvedl na straně 3 napadeného rozhodnutí. Konkrétně vycházel zejména z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 28. 7. 2021 označeného jako „Moldavsko, hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu“ (stav: červenec 2021), z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 22. 12. 2021 označeného jako „Moldavsko, informace OAMP – Shromáždění ve městě X v samozvané Podněsterské moldavské republice 2. a 9. září 2021, Extradíční řízení mezi Moldavskem a samozvanou Podněsterskou moldavskou republikou“ a z písemného materiálu Ministerstva vnitra, OAMP, ze dne 9. 3. 2021 označeného jako „Moldavsko, informace MZV ČR – Vztah Moldavské republiky vůči obyvatelům Podněstří, Postupy při přestěhování se obyvatel Podněstří na území Moldavska, Působení podněsterské policie, Návrat obyvatel Podněstří žádajících v zahraničí o mezinárodní ochranu.“ Z těchto materiálů se mimo jiné podává, že ve dnech 2. ani 9. září 2021 neproběhla v městě X žádná protestní shromáždění ani nedošlo obecně k jakémukoli bezpečnostnímu incidentu, pročez má soud za to, že posouzení skutečností v tomto směru žalobcem uváděných jako účelových je důvodné, když lze souhlasit s odůvodněním žalovaného v napadeném rozhodnutí, že žalobcem uvedené parametry meetingů, jichž se měl zúčastnit, včetně tvrzené reakce policie na ně, dosahují úrovně svědčící tomu, že mělo být možné je v dostupných zdrojích dohledat a jejich konání ověřit, což se žalovanému nepodařilo a žalobce sám žádné podklady k těmto událostem nepředložil ani neoznačil. Žalovaný proto dospěl ke správnému a přezkoumatelnému závěru, že žalobce nebyl v zemi původu pronásledován za uplatňování politických práv a svobod či pro zastávání určitých politických názorů ve smyslu ust. § 12 písm. a), resp. § 12 písm. b) zákona o azylu.

28. Pokud jde o námitku žalobce, že splňuje podmínky přinejmenším pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, má soud za to, že žalovaný zejména na str. 10 - 12 napadeného rozhodnutí řádně odůvodnil, proč dospěl k závěru, že žalobce podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu nesplňuje. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí lze v tomto směru v podrobnostech odkázat. Žalobce naproti tomu ve své žalobě neuvedl v rámci tohoto žalobního bodu, v čem konkrétně spatřuje nesprávnost shora uvedeného závěru žalovaného, když se omezil toliko na opakování tvrzení o katastrofální ekonomické situaci, o množících se vraždách, nebezpečí pro civilní obyvatelstvo a nedemokratický politický vývoj. Katastrofální ekonomická situace přitom nepředstavuje vážnou újmu podle ust. §14a odst. 2 zákon o azylu a tvrzení o množících se vraždách, nebezpečí pro civilní obyvatelstvo a nedemokratickém politickém vývoji nemá oporu v žalovaným zajištěných materiálech o zemi původu žalobce, když žalobce sám k těmto svým tvrzením žádné důkazy či podklady nepředložil ani neoznačil.
29. Žalobce rovněž v rámci nařízeného jednání namítal zhoršení bezpečnostní situace v zemi původu žalobce v důsledku mezinárodního vojenského konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou. Tuto námitku však soud důvodnou rovněž neshledal, neboť nelze shledat azylově relevantní tu skutečnost, že země původu žalobce sousedí s Ukrajinou, jež je jednou ze stran válečného konfliktu. Jednotlivé ojedinělé bezpečnostní incidenty na území Moldavska, které s předmětným válečným konfliktem souvisely, ještě neznamenaají plošné zhoršení bezpečnostní situace v celé zemi původu žalobce. Krom toho podobnými bezpečnostními incidenty jsou ohroženy i některé členské státy Evropské unie sousedící s Ukrajinou. Nelze rovněž nevidět, že se sice jedná o námitku, kterou žalobce nemohl bez své viny uplatnit již v žalobě (proto se jí ostatně zdejší soud také zabývá), avšak ani žalovaný se touto nemohl v napadeném rozhodnutí zabývat, když k předmětnému konfliktu došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, a proto i v případě, že by bylo možno shledat předmětnou námitku žalobce azylově relevantní, bylo by nutno předně uvážit, zda by v takovém případě mohlo dojít k prolomení pravidla zakotveného v ust. § 75 odst. 1. s.ř.s. Soud má přitom za to, že s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2022, čj. 1 Azs 84/2022-61, by k takovému prolomení dojít nemohlo, neboť je sice obecně známou skutečností existence válečného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou, jež sousedí s Moldavskou republikou, není však již obecně známou skutečností, jaký konkrétní skutečný dopad do práv žalobce by tento konflikt mohl mít. Posuzovat tato specifika válečného konfliktu mezi Ruskou federací a Ukrajinou ve vztahu k žalobci coby státního příslušníka země sousedící s jednou ze stran onoho válečného konfliktu, by ve světle shora označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu příslušelo primárně správnímu orgánu, nikoliv soudu, a to v rámci posuzování případné nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
30. Ke zcela obecným námitkám žalobce ohledně porušení jednotlivých zákonných ustanovení (§ 3 a § 50 odst. 2 správního řádu) zdejší soud už pouze závěrem uvádí, že v postupu žalovaného pochybení neshledal. Rozsah odůvodnění napadeného rozhodnutí je odpovídající jeho výroku, přičemž výklad zákona ze strany žalovaného zdejší soud neshledal chybným. Stejně tak má zdejší soud za to, že žalovaný řádně zjistil stav věci a přihlížel ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Napadené rozhodnutí zdejší soud neshledal ani nepřezkoumatelným.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny, a žalobu proto zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.
32. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 14. června 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.

samosoudce